

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 65: Reclamekids

Routine. Bahbah, ik hou er niet van, toch overkomt het iedereen. Zeker in het leed wat ouderschap heet is nagenoeg heel je dag te voorspellen. Ik moet zeggen dat het soms wel makkelijk is maar soms, gewoon heel soms zou ik wel eens willen dat het anders ging. Gewoon heel dat ouderschap, zeg maar een dagje in de Rozengeur én Maneschijn. Gewoon één dagje waarin ik mijzelf niet hoor roepen; zitten op je kont! Voordat er weer een monster van het bankje af duvelt. Een dagje geen "ik heb gepoehoeeeept! Een dagje geen 12 theedoeken wassen want ze flikkeren meer ranja op de grond dan in hun mond. Een dagje geen korstjes pellen. Een dagje geen roze of blauw licht. Gewoon dat het gaat zoals het in de boeken staat. Dat lijkt me fijn. Ik ben gek op alle monsters hoor, maar kom op...zou het niet leuk zijn om ook eens rond te schreeuwen hoe fantastisch je kind is en hem/haar ook kind te noemen in plaats van monster. Zou het niet gaaf zijn te showen met je 'kind' zonder hem denkbeeldig rond te bonjournen. Zou het niet kicken zijn foto's op de muur te hangen in plaats van martelwerktuigen zodat het ding je vragen beantwoordt zonder het te hoeven gebruiken. Zo'n monsters die ja papa zegt en niet ... .. hallo??? Jaahaaaa. Zo'n setje leuke reclamekids die lachen zonder dat je ze denken hoe ze elkaar kunnen pijnigen zonder op hun kloten te krijgen.

Ja dat wil ik wel. Reclamekids. Die zijn leuk, luisteren tenminste en over het algemeen altijd schoon. Wanneer een reclamekind is gevallen, treurt het om de pijns maar zet braaf zijn zere been op het steriel witte stoeltje en lacht zodra je hem een aai geeft. Pleister erop en ze gaan weer. Niet dat een ander kind komt vertellen dat er een andere zwaar verongelukt is en het halve been eraf ligt. Je hoort het 17 straten verderop al krijsen en houdt met geen mogelijkheid zn snavel. Lopen, onmogelijk. Niet stil te krijgen en die pleisters kun je ook vergeten. Het móét half gemummificeerd worden met 13 meter zigzagwatten, 2,7 km rekverband en een zak lolly's want dat werkt als geluidsdemper. Als een kreupel hert verplaatst het zich dan ook geen millimeter meer. De rest de maand hoor je ook niets anders meer dan AU! VOORZICHTIG en ik ben echt heel zielig. Bij elke omkleed partij schieten de tranen weer alle kanten uit en jij denkt aan het reclamekind wat het had kunnen zijn. Wanneer het been voldoende is hersteld is de mogelijkheid tot samenspel weer aanwezig. Niet dat het gebeurt want naast papa ben je ook politieagent, scheidsrechter, dokter en sluipschutter.

Papa is alleen een verzamelnaam. Niet bij reclamekids, daar ben je 'vader'... reclamekids spelen ook geruisloos met een lege fles dreft. Niet in het echt. Ze zien me al aankomen. In het echt knippen ze hele riedel aan gort en wordt verspreid door de hele wijk. Dat doen ze op niveau stadion móét vol. Reclamekids ruimen op, in real life ben je ook lakei. Ben je klaar? Zou ik het mogen opruimen want als ik het aan jou vraag spreek ik blijkbaar swahili gezien je gezichtsuitdrukkingen.

Reclamekids. Mooi maar te mooi. Geef mij dit maar. Dan maar schoonpolidokterrechter, ik droom wel van een reclamekind. Of wacht! Daar moet je voor slapen he? Drie keer raden wat er ook in het echt niet gebeurt. Dat is precies het nut van routine, je doet het zonder het te weten. Pas tegen de tijd dat je zit....hahahaha nog zoiets..

Laat maar. Ik heb mijn eigen reclamekids en die doen het prima wanneer het moet